

Arrest

nr. 302 123 van 22 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 8 januari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij van 10 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché M. MOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Jalalabad gelegen in de provincie Nangarhar. U bent een Pashtoun en soennitisch moslim. U liep school tot de eerste graad tot uw vader negen jaar geleden stierf aan kanker. Daarna hebt u zijn groentekraam overgenomen op de markt tussen Laghman Ada en het Talashiplein.

Ongeveer 2,5 jaar geleden benaderden drie talibanleden u op de markt aan uw groentekraam. Ze vertelden u dat ze u de dag nadien een bom zouden geven die u moest verstoppen in uw kraam en nabij politieleden moest plaatsen. Ze beloofden u de kosten van uw kraam terug te betalen met daarbovenop nog iets extra en bedreigden u indien u iemand over deze opdracht zou inlichten. Omdat u bang was, zei u ja. Diezelfde dag sprak u met een vriend over uw ontmoeting met de taliban. Hij zei u dat hij een broer had die agent was en dat hij u naar zijn broer zou brengen omdat hij u zou kunnen helpen. De politie vertelde dat u zich geen zorgen diende te maken en dat ze de volgende dag een aantal politieagenten in burger ter plekke zouden sturen. U moest enkel zien dat u naar het theekraampje tegenover u zou gaan wanneer u benaderd werd door de taliban. Toen de taliban u de volgende dag benaderden, voerde u uit wat de politie u gevraagd had. Vervolgens werden de talibanleden beschoten door de politie. Hierbij kwamen twee talibanleden om het leven en werd één van hen gearresteerd. Zelf bent u weggelopen eens de schoten werden gelost. U ging naar het huis van uw maternale oom in Kama. Bij aankomst belde uw oom naar uw moeder, waarop zij wist te vertellen dat de taliban diezelfde dag naar jullie huis waren gekomen om naar u te zoeken. Ze hadden het huis doorzocht en uw broer en zussen geslagen. Ze zeiden dat ze u niet zouden sparen en dat ze u overal zouden vinden. De ochtend erna zijn uw moeder, zussen en broer ook naar het huis van uw oom gekomen. Uw oom en moeder beslisten dat u moest vertrekken en diezelfde dag nog bent u Afghanistan ontvlucht.

U vertrok in 2021 en u bent ongeveer negen maanden onderweg geweest. U kwam op 23 augustus 2021 aan in België en diende hier op 24 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek uit Afghanistan hebt u van uw moeder vernomen dat de taliban nog achter u zijn komen vragen bij uw huis in Jalalabad. Toen hebben de taliban tevens uw jongere broer bedreigd dat ze hem zouden komen halen als u niet zou terugkeren. Uw moeder stond na uw vertrek al jullie eigendommen en gronden af aan uw ooms langs vaderszijde omdat zij veel geld hadden uitgegeven aan de kankerbehandeling van uw vader. Sindsdien verblijft zij samen met de rest van uw gezin bij uw maternale oom.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw taskara en de taskara's van uw moeder, uw drie zussen en uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan omdat u informatie over hun geheime activiteiten had doorgegeven aan de politie, er hierdoor een interventie plaatsvond tussen beide partijen, met de arrestatie van één talibanlid en het neerschieten van twee andere tot gevolg.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS meent dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag.

Vooreerst, u bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken waarom de taliban u hebben benaderd en viseerden om een bom te plaatsen op een plek waar de overheid aanwezig waren. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat twee à drie dagen voor uw vertrek in de loop van de namiddag, drie talibanleden naar u kwamen in Jalalabad, op de plek waar u groenten verkocht. Ze vroegen of u de zoon was van uw vader en of het correct was dat u naast het politiehofkwartier van Asif Khan woonde. U beantwoordde de vragen positief. Dan zeiden ze u dat ze u de dag erna opnieuw zouden benaderen, dat ze u een zak met een bom zouden geven die u een bepaalde tijd bij u moest houden vanonder aan uw groentekar. Dan zou u de bom ergens moeten plaatsen waar veel politie aanwezig was en de taliban zouden deze bom met een afstandsbediening doen ontploffen. In ruil mocht u het wisselgeld houden nadat ze groenten bij u kochten en ook later zouden ze u geld geven. U mocht tegen niemand zeggen wat u voor hen moest doen (NPO, p. 12 & 14-16). Dergelijke gang van zaken is bijzonder vreemd en weinig logisch in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw groentekraam was gepositioneerd op een grote markt met veel passage (NPO, p. 5), dat de taliban toegang hadden tot deze plek - u gaf immers aan dat de taliban eerder al twee of drie keer naar uw groentekraam waren gekomen als gewone klanten in burgerkledij (NPO, p. 10 & 14-15) -, en dat er in het nabijgelegen Kama – ongeveer een uur verderop (NPO, p. 21) – veel talibanleden aanwezig waren (NPO, p. 10 & 17). Aangezien de taliban incognito toegang hadden tot deze openbare en drukbezochte plek, en ze over voldoende leden beschikten in de ruimere regio, ziet het CGVS dan ook niet in om welke reden ze voor deze relatief eenvoudige - u verklaarde dat u enkel uw groentekraam met de bom ergens moest plaatsen in de nabijheid van de voormalige overheid, terwijl de taliban het overige deel van het werk zouden doen door de bom te laten exploderen met een afstandsbediening (NPO, p. 16) - maar belangrijke opdracht nood hadden aan uw tussenkomst. Door dergelijk relatief eenvoudige, maar belangrijke taak uit te besteden aan een buitenstaander zoals u namen ze bovendien het risico dat u, gezien ze niet zeker konden zijn van uw loyaliteit, de toenmalige overheid over hun plannen zou kunnen inlichten. Wanneer u werd gevraagd naar de achterliggende reden waarom u werd uitgekozen voor deze opdracht, kon u niet uitleggen wat uw meerwaarde was. U zei namelijk dat het misschien was omdat ze u al kenden (NPO, p. 17). Deze bewering biedt geen afdoende verklaring, daar u aangaf dat u hen slechts twee à drie keer voordien had ontmoet toen ze uw groentekraam bezochten (zie supra). Wanneer u nogmaals werd gevraagd waarom ze u vertrouwden met de belangrijke taak van het plaatsen van een bom dichtbij de overheid en waarom ze niet gewoon beroep konden doen op één van de vele talibanleden in Kama, verschulde u zich achter onwetendheid en zei u dat u dit niet wist (NPO, p. 17). De vaststelling dat u niet aannemelijk kan maken om welke reden de taliban u viseerden en benaderden om voor hen een bom te plaatsen op een plek waar de overheid aanwezig was, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u doorheen de asielprocedure over verschillende elementen van uw asielrelaas bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Ten eerste, legde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw gedrag net nadat de interventie van de politie waarbij de talibanleden gearresteerd en beschoten werden, plaatsvond. Bij de DVZ verklaarde u dat u, nadat het incident tussen de politie en de taliban plaatsvond, eerst naar uw eigen huis en dus naar uw moeder ging om aan haar te vertellen wat er gebeurd was. Daarna zou u pas later die avond naar het huis van uw maternale oom zijn gegaan (Vragenlijst CGVS d.d. 23/11/2021, vraagnr. 3.5). Dit strookt echter niet met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Bij het CGVS verklaarde u immers dat u na de interventie van de politie direct naar het huis van uw maternale oom ging (NPO, p. 4, 13 & 21). Toen u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u dit bij de DVZ niet op die manier had gezegd (NPO, p. 26). Dergelijke postfactumverschoning, waarmee u louter uw verklaringen bij de DVZ ontkende, kan het CGVS niet overtuigen. Indien er werkelijk dergelijke fouten zouden zijn gemaakt in uw interview bij de DVZ kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u dit eerder tijdens de asielprocedure - hetzij bij de DVZ, hetzij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS – zou vermeld hebben gezien u hier meermaals de kans toe kreeg. U deed dit echter niet. Integendeel, u bevestigde bij de DVZ met uw handtekening dat de inhoud van het interview waarachtig was en gaf expliciet aan hieromtrent geen opmerkingen te hebben (Vragenlijst CGVS d.d. 23/11/2021, vraagnr. 3.8). Voorts verklaarde u bij het CGVS aanvankelijk dat het verslag bij de DVZ u voorgelezen werd in het Pashtou, dat het interview er goed was verlopen en dat u er alle belangrijke elementen en redenen kon vermelden waarom u gevlucht was uit Afghanistan (NPO, p. 3). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u doorheen de asielprocedure op éénduidige wijze zou vertellen over dergelijk belangrijk element – nl. uw gedrag onmiddellijk nadat de interventie van de politie plaatsvond waarbij u informatie had doorgegeven aan hen over de activiteiten

van de taliban, wat de aanleiding vormde voor de bedreigingen die u ontving van de taliban – uit uw asielrelaas.

Voorgaande tegenstrijdigheid wat betreft uw gedrag na de interventie van de politie klemt des te meer, daar het op zich bijzonder vreemd te noemen is dat u na het gevecht tussen de overheid en de taliban besloot om naar uw maternale oom te gaan die in Kama woonde (NPO, p. 4, 13 & 21). Eerder vermeldde u immers dat het in Kama vol zat met talibanleden (NPO, p. 10) en u verklaarde nota bene dat u aannam dat de talibanleden die naar uw groentekraam kwamen met de eis dat u een bom moest plaatsen nabij de overheid ook van Kama kwamen omdat ze u kenden (NPO, p. 14). Het is derhalve weinig logisch dat u in het kader van uw problemen met de taliban – u verklaarde immers dat ze u zouden doden omdat u informatie over hun activiteiten had doorgegeven aan de overheid (NPO, p. 13), alsook bedreigden ze uw moeder na uw vertrek dat ze u moesten vinden en dat ze uw broer zouden meenemen als ze u niet zouden vinden (NPO, p. 13 & 24) – een toevlucht zocht bij uw oom die woonde op de plek waar zij volgens uw verklaringen totaal overheersten. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten tweede, legde u bij het CGVS en de DVZ tegenstrijdige verklaringen af omtrent de interventie van de politie. Bij de DVZ verklaarde u in het kader van de interventie van de politie, dat er één talibanlid werd gearresteerd en dat een ander talibanlid werd beschoten, doch dat deze kon ontkomen (Vragenlijst CGVS d.d. 23/11/2021, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u ook dat er één talibanlid werd gearresteerd, maar u verklaarde tevens dat er twee talibanleden werden doodgeschoten (NPO, p. 13 & 20). Later verklaarde u dat twee talibanleden werden neergeschoten, maar dat u niet wist of ze dood waren of niet (NPO, p. 20). Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u hetzelfde hebt verklaard bij de DVZ als bij het CGVS (NPO, p. 25). U gaf hiermee geen verklaring voor de door u afgelegde tegenstrijdige verklaringen, doch ontkende opnieuw louter de tegenstrijdigheid. Er dient hierbij opnieuw te worden benadrukt dat het onwaarschijnlijk is dat er hieromtrent fouten zouden zijn gemaakt in uw interview bij de DVZ gezien u meermaals tijdens de asielprocedure – zowel bij de DVZ als bij het CGVS - de kans kreeg om dit aan te kaarten maar u naliet dit te doen (zie supra.). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze. Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u over de essentiële elementen van uw asielrelaas – na deze interventie van de politie hebben de taliban u immers bedreigd aangezien ze u in de nasleep ervan beschuldigden van spionage voor de overheid – éénduidige verklaringen zou afleggen.

Ten derde, legde u bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen af wat betreft het moment dat de taliban langskwamen bij uw moeder. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de taliban de dag NA de interactie tussen de politie en de taliban langskwamen bij het huis van uw moeder om te zeggen dat u informatie over hen had doorgegeven aan de overheid en dat ze u daarom wel zouden vinden en doden, alsook dat u nergens in Afghanistan veilig zou zijn voor hen (Vragenlijst CGVS d.d. 23/11/2021, vraagnr. 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer iets anders. Daar gaf u namelijk aan dat de taliban dezelfde avond van de interventie van de politie waarbij de talibanleden werden gearresteerd en beschoten (zie supra.) naar het huis van uw moeder zijn gegaan om te zeggen dat u had gespioneerd voor de overheid, dat ze u zouden vinden en doden, alsook om uw huis te doorzoeken en uw broer en zussen te slagen. U verklaarde ook dat uw moeder u hierover reeds had ingelicht op diezelfde avond (NPO, p. 13, 22 & 24). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, des te meer het hier essentiële elementen van uw asielrelaas betreft. Het bezoek van de taliban aan uw moeder in uw huis betrof immers het moment waarop jullie in kennis werden gesteld van het gegeven dat de taliban u beschuldigden van spionage voor de overheid en vormde het begin van hun bedreigingen in uw hoofde (zie supra.). Met andere woorden, deze gebeurtenis vormde de hoofdreden waarom u uw land bent ontvlucht. Daarom mag minstens van u worden verwacht dat u hierover op éénduidige wijze zou vertellen doorheen gans de procedure.

Voorts is uw gedrag nadat de taliban u benaderden om een bom voor hen te plaatsen bijzonder vreemd en weinig logisch. Nadat de taliban u hadden benaderd met hun verzoek om een bom te verstoppen in uw groentekraam, stopte een vriend bij u. Jullie aten vaak samen lunch, dus hij vroeg u op dat moment ook of u wou mee-eten met hem. U zei van niet. Hij zag dat u zich zorgen maakte en vroeg wat er was. U vertelde hem wat er was gebeurd. Hij zei dat hij een broer had die bij de politie werkte en hij raadde u aan om naar de politie te gaan omdat anders onschuldige moslims zouden worden gedood (NPO, p. 12, 15 & 18). Toen zijn jullie samen naar zijn broer gegaan om te vertellen wat er gebeurde. De politie zei dat zij het wel zouden afhandelen en dat u de dag erna als de taliban uw groentekraam wederom zouden benaderen, even naar het thee kraampje aan de overkant moest gaan. Dat zouden zij dan als een teken beschouwen om hun aanval op de taliban te starten en hen te arresteren (NPO, p. 12 & 18-19). Vooral

u naar de politie ging om hen in te lichten over de activiteiten van de taliban, heeft u hierover enkel kort overlegd met uw vriend wiens broer bij de politie werkt (zie supra.). U besprak dit niet met uw moeder of uw oom. Ook in de periode tussen het moment dat u de politie inlichtte en het moment waarop de politie de taliban onder vuur nam, vertelde u hierover niets aan uw familie (NPO, p. 18). U gaf aan dat u gewoon ging slapen nadat de taliban u hadden benaderd en u naar de politie was geweest (NPO, p. 18 & 23). Het gegeven dat u niet met uw familie overlegde vooraleer u naar de politie stapte, en u ook nadat u naar de politie was gestapt, naliel om hen hierover te informeren, is bijzonder vreemd en weinig logisch in de door u geschetste context. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de taliban u iets zouden hebben aangedaan als u hen niet zou helpen (NPO, p. 18), dat u vreesde voor het leven van uw familieleden en uw zussen (NPO, p. 19), dat de taliban jullie wisten wonen (NPO, p. 14), en dat u wist dat er zich de dag erna een belangrijke strijd ging afspelen tussen de overheid en de taliban (NPO, p. 12). Aangezien u zich bewust was van het gegeven dat uw actie – nl. het inlichten van de politie - zulke verregaande en ernstige gevolgen kon hebben voor uw familie en u wist dat de taliban op de hoogte waren van jullie woonplaats, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u met uw familie zou overlegd hebben alvorens naar de politie te stappen, en dat u - nadat u naar de politie stapte er alles aan gedaan zou hebben om hen over uw contact met de politie te informeren gezien u wist dat er zich de dag erna een belangrijke strijd ging afspelen tussen de overheid en de taliban. De verschoning die u hiervoor aanreikte, nl. dat u niets zei tegen uw moeder omdat u bang was (NPO, p. 18 & 23), staat niet in verhouding tot de u door u voorgehouden vrees en feiten en kan het CGVS niet overtuigen. Bovendien is het gegeven dat u de politie inlichtte zonder hierover overleg te plegen met uw moeder of uw oom niet enkel roekeloos, maar ook weinig waarschijnlijk in een collectivistische, patriarchale maatschappij zoals de Afghaanse. De vaststelling dat uw gedrag nadat de taliban u benaderden om een bom te plaatsen bijzonder vreemd en weinig logisch is, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u hebt nagelaten informatie te vergaren bij uw gezin omtrent essentiële aspecten van uw asielrelaas, wat betreft gebeurtenissen na uw vertrek. In dit kader wist u louter te vertellen dat de taliban nog tweemaal zijn langsgeweken om naar u te vragen en het huis te doorzoeken, dat ze zeiden dat ze wisten wat u had gedaan, dat ze u overal zouden vinden, dat ze u zouden doden en dat ze uw broer zouden meenemen indien dit niet zou lukken. U wist ook te vertellen dat de eerste keer dat de taliban langskwamen, ze uw zussen en broer hebben geslagen. De eerste keer dat ze langskwamen was dezelfde avond als de interventie van de politie en de tweede keer was onlangs, volgens uw verklaringen. Voor het overige kon u ook geen informatie geven naar eigen zeggen. Zo wist u niet eens met hoeveel talibanleden ze naar uw huis kwamen (NPO, p. 13, 22 & 24-25). Wat betreft de eerste keer dat de taliban langskwamen, wist u niet hoelang ze ongeveer binnen waren geweest in uw huis (NPO, p. 22). U wist niet exact wanneer de taliban voor de tweede keer langskwamen, doch enkel dat het “onlangs was”. U wist evenmin wanneer uw gezin de definitieve beslissing had gemaakt om naar uw maternale oom te verhuizen (NPO, p. 24). Wanneer u werd gevraagd naar de reden waarom u niet dieper hebt doorgevraagd over de gebeurtenissen na uw vertrek, terwijl u aangaf dat u af en toe contact hebt met uw moeder sinds u in België bent (NPO, p. 7), verklaarde u enkel dat ze dan begint te huilen en dat u daarom niks vraagt over uw problemen sinds uw vertrek (NPO, p. 25). U verklaarde in dit verband tevens dat u niet op de juiste vragen kon komen bij eerdere contactmomenten, gelet op de omstandigheden waarin u zich bevond (NPO, p. 22). Gelet op het belang van deze elementen voor uw asielrelaas – de interacties tussen de taliban en uw gezin na uw vertrek hebben immers betrekking op de actualiteit van uw vrees voor vervolging –, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u meer inspanningen zou leveren om informatie hieromtrent te vergaren. Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas daar uw gebrek aan interesse de door u aangehaalde feiten en vrees op fundamentele wijze ondermijnt.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw taskara zegt hoogstens iets over uw identiteit en die wordt hier niet in vraag gesteld. De taskara's van uw moeder, uw broer Almas en uw zussen, Salma, Waheda en Fahima zeggen hoogstens iets over hun identiteit en de familieband die tussen jullie bestaat. Deze elementen staan evenmin ter discussie. Uit de door u voorgelegde documenten blijkt dus geen link met de door u aangehaalde vrees en feiten.

Er dient geconcludeerd te worden dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden

ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U liet na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een

hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekeerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op

intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

I_Citry_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vreesen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 8 januari 2024 heeft de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Op 10 januari 2024 heeft verzoeker, overeenkomstig de voormelde bepaling, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij stelt zijn integratie te willen aantonen aan de hand van de volgende stukken:

- individuele rekeningen
- tewerkstellingsattest uitzendarbeid
- aanbevelingsbrief van de office-manager van het uitzendkantoor in het Nederlands en het Engels
- uurroosters

3. Leidend principe bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Verzoeker verklaarde bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat hij door hen werd benaderd om een bom te plaatsen, en hij vervolgens informatie over hun geheime activiteiten had doorgegeven aan de politie, waarna er een interventie plaatsvond waarbij een talibanlid werd gearresteerd en twee leden werden neergeschoten.

De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielerelaas, omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt waarom de taliban voor het plaatsen van een bom op een openbare plek nood hadden aan de tussenkomst van een buitenstaander, temeer nu zij daarmee het risico namen dat de overheid zou worden ingelicht en verzoeker ook niet kon aantonen wat zijn meerwaarde was (ii) verzoeker over verschillende elementen van zijn asielerelaas tegenstrijdige verklaringen aflegde, (iii) verzoekers gedrag nadat hij benaderd werd om de bom te plaatsen vreemd, weinig logisch en roekeloos was, nu hij wel met een vriend maar niet met zijn familie overlegde alvorens naar de politie te stappen en hij ook daarna naliet om zijn familie te informeren, (iv) verzoeker heeft nagelaten informatie te vergaren bij zijn gezin over de gebeurtenissen na zijn vertrek en zijn gebrek aan interesse de feiten en vrees op fundamentele wijze ondermijnt en (v) uit de door verzoeker voorgelegde documenten geen link blijkt met de door hem aangehaalde vrees en feiten.

Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakte waarom de taliban hem zouden inschakelen, betoogt verzoeker dat ze hem deze taak gaven zodat de taliban geen personeel zou verloren hebben ingeval van betrapping door de overheid, nu uit informatie blijkt dat in Nangarhar de taliban nood hadden aan extra personeel om de noodzakelijke werken uit te voeren.

De Raad is van oordeel dat verzoekers argument niet opgaat. Uit de informatie waaruit verzoeker citeert blijkt dat de taliban zich pas in allerlaatste instantie tot de lokale dorpsoudsten richt met de vraag naar rekruten, omdat ze er de voorkeur aan geven de eigen leden in te zetten voor de strijd. De steun die zij vanwege de gemeenschap vragen wordt vooral verwacht in de vorm van financiering, voorraad en het niet verlenen van onderdak aan IS-strijders. Hoe dan ook vertrouwen zij vooral op het religieuze discours en doen zij beroep op de eer van het volk en culturele codes om steun te verkrijgen. Nu uit niets blijkt dat verzoeker via deze weg zou zijn gerekruteerd, komt het hem des te meer toe om via geloofwaardige verklaringen aannemelijk te maken dat en om welke reden hij door de taliban zou zijn benaderd, te meer omdat verzoeker zelf had verklaard dat er in het nabijgelegen Kama veel talibanleden aanwezig waren,

zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, en de bom zou moeten worden geplaatst op een publieke plaats waar de taliban zelf ook toegang toe hadden. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor het feit dat het onwaarschijnlijk is dat de taliban het risico zouden nemen om een buitenstaander als hijzelf te betrekken bij deze actie. Het feit dat verzoeker amper geschoold is, doet geen afbreuk aan deze vaststellingen.

Met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden betoogt verzoeker dat hij weinig geletterd is en dat rekening moet worden gehouden met het profiel van de aanvrager omdat één en ander van invloed kan zijn op zijn vermogen om zich bepaalde feiten te herinneren. Hij verwijst naar een bron (H.E. CAMERON, *Refugee Status Determinations and the Limits of Memory*) waaruit hij afleidt dat zijn geheugen en dus ook zijn verhaal kan veranderen in de tijd en dat sommige herinneringen sterker worden en andere zwakker, en naar psychologisch onderzoek waaruit zou blijken dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis hij niet altijd consistent is in zijn verhaal en dat dit niet altijd een teken is van ongeloofwaardigheid.

Echter stelt de Raad vast dat de tegenstrijdigheden die door de verwerende partij werden vastgesteld steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op verschillende kernelementen van verzoekers asielrelaas, met name over de vraag waar hij naartoe ging nadat de interventie van de politie waarbij de talibanleden werden gearresteerd en beschoten, plaatsvond; over de vraag hoeveel talibanleden bij deze interventie werden neergeschoten en of zij al dan niet dood waren dan wel of één iemand kon ontkomen; en over de vraag wanneer de taliban diezelfde avond nog, of de dag nadien naar het huis van zijn moeder zouden zijn gegaan om hem te bedreigen. Ter zake kan in alle redelijkheid worden verwacht dat verzoeker hierover consistente verklaringen zou afleggen, temeer nu uit niets blijkt dat verzoeker tijdens de gehoren zou hebben aangegeven dat hij geheugenproblemen zou hebben en er ter zake ook geen medische attesten voorliggen waaruit deze problemen zouden kunnen blijken. Verzoeker slaagt er dus niet in de vastgestelde tegenstrijdigheden te vergoelijken.

Met betrekking tot het feit dat verzoeker op eigen initiatief de politie inlichtte, zonder hierover overleg te plegen met zijn moeder en oom, hetgeen de verwerende partij roekeloos vindt en ook weinig waarschijnlijk in een collectivistische, patriarchale maatschappij, stelt verzoeker dat de verwerende partij uit het oog is verloren dat zijn vader overleden is en dat hij na diens dood in feite de pater familias was geworden binnen zijn gezin. Deze argumentatie volstaat echter niet. Immers moet worden vastgesteld dat verzoeker niet alleen geen overleg pleegde alvorens de politie in te lichten, hij vertelde ook niks aan zijn familie nadat hij dat had gedaan. In de mate dat hij nu aangeeft dat hij, als pater familias, geen overleg hoefde te plegen, dan nog is het volstrekt aannemelijk dat hij, zich er goed van bewust zijnde dat zijn actie verregaande gevolgen kon hebben voor hemzelf en zijn familie nu de taliban zijn adres kenden, deze niet inlichtte nadat hij naar de politie was gestapt om hen voor te bereiden op wat eventueel komen zou. Dat hij dat niet zou hebben gedaan omdat hij bang was, zoals hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde, houdt in die omstandigheden geen steek.

Verzoeker verwijst andermaal op het feit dat hij niet zo geschoold is, als vergoelijking voor de niet-betwiste vaststellingen omtrent het gebrek aan concrete informatie dat hij etaleerde over de gebeurtenissen die zich voordeden nadat hij was gevlucht. Evenwel valt niet in te zien hoe het feit dat rekening moet worden gehouden met zijn profiel eraan in de weg zou staan dat kan worden verwacht dat hij zich bij zijn familie zou informeren over deze gebeurtenissen, nu dit hem zou toelaten zijn vrees voor vervolging in te schatten. Dat hij op dat punt in gebreke is gebleven, wijst, zoals de verwerende partij terecht stelt, op een dermate gebrek aan interesse dat het de geloofwaardigheid van de vervolgingsvrees verder onderuit haalt.

De Raad is van oordeel dat de pertinente vaststellingen van de verwerende partij die hiervoor werden beoordeeld niet door verzoeker werden weerlegd en dat ze van aard zijn om de conclusie te schragen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, zodat dit niet moet worden getoetst aan artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zijn aanvullende nota stelt verzoeker nog te vrezen bij een terugkeer naar Afghanistan te zullen worden vervolgd omwille van zijn gepercipieerde verwestering. Hij verwijst hierbij naar zijn integratie in België en de stukken die hij bij zijn aanvullende nota voegde en waaruit blijkt dat hij in het Rijk reeds was tewerkgesteld en dat hij erg wordt gewaardeerd door zijn werkgever. Hij verwijst naar bronnen uit 2016, 2018, 2019 en 2020 waarin voorbeelden worden aangehaald waarbij terugkeerders werden gearresteerd, mishandeld of vermoord door de taliban.

Uit de objectieve actuele landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een georganiseerde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn tewerkstelling toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een stad waarin de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig was, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De elementen in de aanvullende nota leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3 Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Allereerst moet worden gesteld dat nu reeds werd vastgesteld dat verzoeker geen verwestering aantoont, niet kan worden besloten dat hij, omwille van een verwestering, het slachtoffer dreigt te worden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan

een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet zou beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1 van dezelfde wet, dat bepaalt:

“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”

In het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Dat de socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 nog verder is verslechterd, wordt niet betwist.

De kernvraag is evenwel of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend (‘predominantly’) wordt veroorzaakt door gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen, waardoor de voormelde situatie in Afghanistan niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Na lezing van de beschikbare geactualiseerde landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan de Raad niet oordelen dat de verwerende partij verkeerdelijk concludeerde dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

De huidige socio-economische situatie in Afghanistan is overduidelijk het gevolg van een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zal worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat in casu geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming.

Het blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat, ten slotte, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De geactualiseerde informatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 4 januari 2024 doet daar niet anders over denken.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 die door de verwerende partij in haar aanvullende nota werd toegevoegd nog steeds actueel. Overigens moet erop worden gewezen dat de referentieperiode in dit rapport loopt tot 30 september 2023 en verzoeker noch in zijn verzoekschrift, noch nadat hij in kennis werd gesteld van de aanvullende nota van de verwerende partij, actuele informatie heeft bijgebracht die daar anders over doet denken.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Er zijn geen concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven. Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS